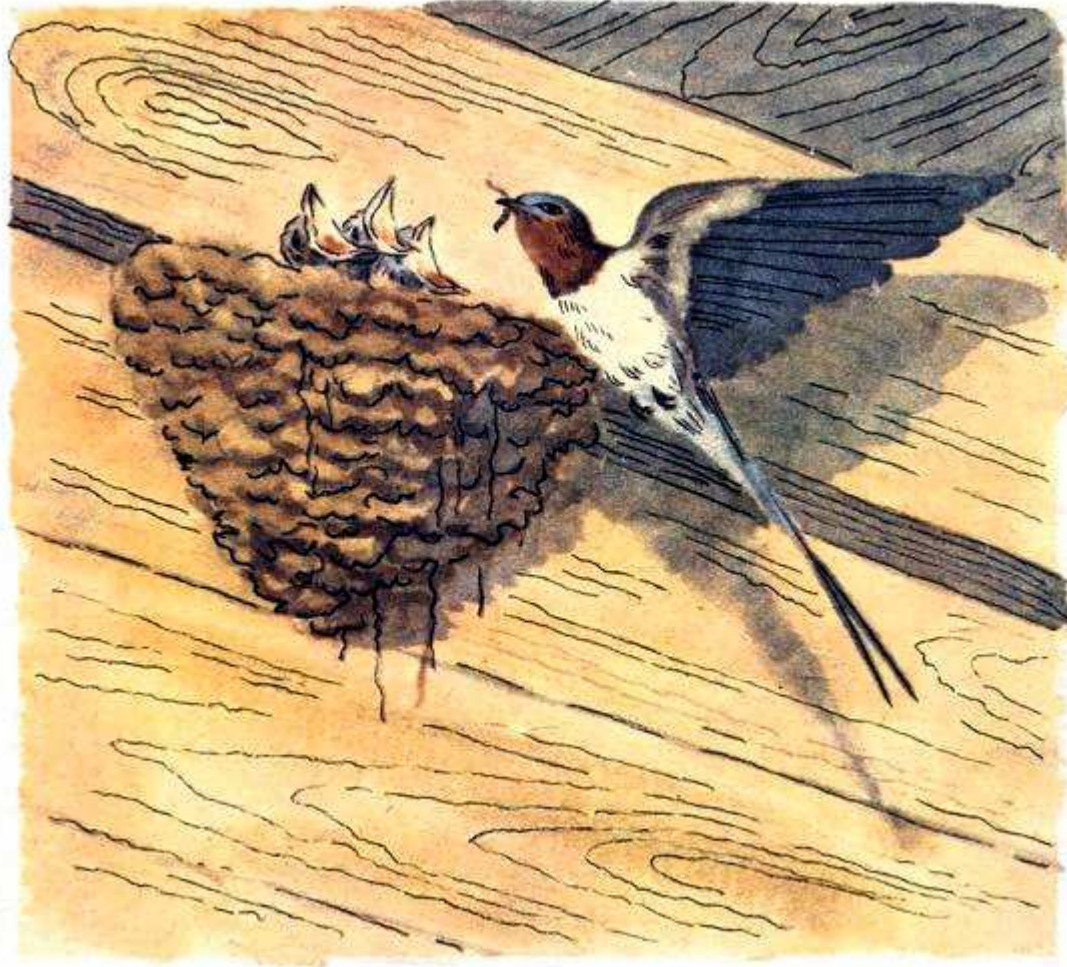

סנוניות

ק. אושינסקי

בכפר בצפון רוסיה עבר כבר הקיץ. הסנוניות הרגישו בקור מתקרר ועזבו את הקן שלהן שבנו תחת קורות גג הבית. הנער רצה לפרק את הקן שלהן שנראה כבר ריק ועזוב. "אל תפרק את הקן" אמר לו אבא "הסנונית תחזור באביב. היא תשמח למצוא את הקן הישן שלה במקומו. הנער נשמע לדברי אבא.

ובאמת, החורף עבר ובסוף אפריל הופיע זוג סנוניות. יפות, בעלות כנפיים מחודדות, שמחות, מצייצות. הן התחילו להסתובב סביב הקן העזוב ולשפץ אותו. עבודה הייתה רבה. הציפורים הביאו חמר במקורות שלהן מהנחל הסמוך והקן שסבל מקשי החורף נעשה מהר מאוד כמו חדש. אחר כך הציפורים התחילו להביא לקן פוך, נוצות וחתיכות אזוב. עברו עוד כמה ימים והנער שם לב שרק ציפור אחת עדיין נכנסת ויוצאת מהקן, והשנייה נשארת בו כל הזמן. "אולי היא הטילה ביצים והיא דוגרת עכשיו עליהן" חשב. ואכן כעבור שלושה שבועות מהקן התחילו להציץ ראשים קטנים. כמה שמח עכשיו הנער שלא פירק את הקן! הוא ישב במרפסת ושעות שלמות הסתכל איך הציפורים

הדואגות עפות באוויר ותופסות זבובים, יתושים וברחשים. איך הן מסתובבות קדימה ואחורה ובלי הפסק מביאות מזון לצאצאים שלהם!

הנער השתומם כשראה שהסנוניות לא מפסיקות לעוף יום שלם, לא מפסיקות אפילו לרגע כדי לנוח. הוא שאל את אבא שלו. אבא הביא דגם של סנונית והראה לבנו: "שים לב כמה גדולות הן הכנפיים והזנב של סנונית בהשוואה עם הגוף הקטן וקל והרגליים הקטנטנות. אין לה על מה

לשבת, אבל היא יכולה לעוף מהר והרבה זמן. אילו הסנונית
ידעה לדבר היא הייתה מספרת לך על ערבות של דרום
רוסיה, על הרי קרים מכוסים בכרמי יין, על הים השחור
הסוער שהיא חייבת לעבור בלי לנחות אף פעם, על אסיה
הקטנה, הפורחת ומוריקה כשאצלנו כבר יורד שלג. על הים
התיכון ששם היא יכולה לנוח פעם או פעמיים על האיים, על
אפריקה ששם היא בונה לה קן אחר ותופסת ברחשים
כשאצלנו עדיין קור מקפיא.

"לא ידעתי שהסנוניות עפות כל כך רחוק" אמר הנער.
"לא רק סנוניות" המשיך אבא " עפרונים, שלו, שחרורים,
קוקיות, ברוזי בר, אווזים וציפורים רבות אחרות, הנקראות
'נודדות'. הן עפות בחורף מהאזור שלנו לאזורים חמים. יש
כאלה שמספיק חם להן מזג אוויר שבדרום גרמניה וצרפת,
אחרות נאלצות לעבור מעל הרי אלפים גבוהים ומושלגים, כדי
לחיות בחורף באזורים חמים של מטעי לימון ותפוזים
באיטליה ויוון. אחרות עפות עוד יותר רחוק, מעל הים
התיכון."

"ומדוע הן לא נשארות באזורים החמים כל השנה" שאל הנער
"אם שם כל כך טוב להן?"

"כנראה אינן מוצאות שם מספיק מזון לצאצאים שלהן, או אולי
חם מדי להן שם. אבל תחשוב רק – איך הסנוניות, אחרי
שעברו ארבע אלף קילומטרים, מצליחות למצוא את אותו
הבית שבו בנו שנה קודם את הקן שלהן?"

